

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 2T/44/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010261
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Bielik
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3819010261.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi na hlavnom pojednávaní dňa 4.11.2019 v konaní pred samosudcom JUDr. Pavlom Bielikom v trestnej veci proti obžalovanému J. J.

rozhodol:

Obžalovaný J. J., nar. XX.XX.XXXX v Bánovciach nad Bebravou, trvale bytom X., ul. V. XX/XX, okres Partizánske,

je vinný, že

dňa 27.12.2015 v čase okolo 05.30 hod. v obci G. Y., na ulici D., na verejnom parkovisku pred spoločnosťou Y., a.s., sa zapojil do prebiehajúceho incidentu medzi tam zúčastnenými osobami s úmyslom tento incident prerušiť, avšak vzápätí udrel zovretou päsťou E. L., nar. XX.X.XXXX do oblasti tváre a následne počas pokračujúceho konfliktu tohto minimálne jedenkrát kopol do zadnej časti tela, teda

dopustil sa na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného, tým spáchal

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a za to sa odsudzuje:

Podľa § 364 ods. 1, § 42 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h) Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov, výkon, ktorého sa mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 61 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidla akéhokoľvek druhu na dobu 6 (šesť) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušuje výroky o trestoch, ktoré boli uložené obžalovanému J. J.ovi rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. 2 T 5/2017 v zo dňa 8.3.2017, právoplatným dňa 8.3.2017 ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený E. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Nitrica č. 445, Sociálna poisťovňa pobočka Považská Bystrica, Kukučínova 208/23, 01701 Považská Bystrica, VŠZP, a.s., Krajská pobočka Trenčín, Partizánske 2315, 911 01 Trenčín, IČO: 35937874 s nárokom na náhradu škody odkazujú na civilný proces.

odôvodnenie:

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, svedkov H. L., K. L., E. L., Y. Y., P. J., H. J., znalca MUDr. L..

Podľa § 269 Trestného poriadku oboznámil konfrontáciu číslo listu 58 - 59,143, priestupkový spis číslo listu 63 - 79, výpis z evidencie priestupkov, register trestov číslo listu 80 - 84,174, rozsudok číslo listu 85 - 88, 157 - 158, listinné dôkazy číslo listu 89 - 91, 159 - 164, pripojený spis OS Partizánske č. 2 T 5/2017.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní, okrem iného uviedol, že konflikt bol medzi H. L. a E. L.. K. L. a H. J. išli konflikt rozdeľovať. Vtedy sa do ničoho nezapájal. Potom H. L. ušiel, E. L. udrel K. L. a jeho sestru H. J.. Reagoval na to, išiel tam, udrel ho, teda E. L., tento spadol. Potom sa tento zdvihol a utekal smerom ku vrátnici. Za E. L. utekala K. L.. Táto tohto dobehla a začala ho tam biť. Bežal tam tiež, K. L. zobral. Konflikt medzi E. L. a H. L. súvisel s tým, že E. bol priateľ jeho sestry, H. bol bývalý priateľ E. žiarlil, že H. bol s nimi. Toto vyvrcholilo na parkovisku pred podnikom Y.. Bolo to tak, že E. L. napadol H. L.. Je pravdou, že boli na zábave, všetci mali vypité. Pre odstup času si nepamätá koľko mali vypité. Zábava trvala od asi dvadsiatej druhej hodiny do štvrtej hodiny rannej ďalšieho dňa. Na otázku prokurátora uviedol, že E. L. napadol jeho sestru a K., udieral ich päťami. Obidve spadli na zem. V tej dobe sa nachádzal pri moste, asi 10 metrov od nich. Potom išiel tam a E. L. udrel päťou. Úder smeroval na líce. E. L. spadol a potom začal utekať smerom ku vrátnici. Na otázku prokurátora uviedol, že potom, čo E. L. spadol, už nepokračoval v útoku na neho. Na ďalšiu otázku uviedol, že K. L. napadla E. L. takým spôsobom, že taktiež mu dala úder päťou. Keď spadol na zem, táto ho bila ešte na zemi. Udierala ho päťami, kopala ho. Na otázku či sa E. L. nebránil uviedol, že ležal na zemi. Na otázku prokurátora uviedol, že potom prišiel k K. a zobral ju preč. Konflikt už nepokračoval, prišiel tam taxík. Je pravdou, že na druhý deň bol navštíviť E. L. v nemocnici. Bolo to z dôvodu, že sa chcel ospravedlniť. Poškodený E. L. mal postavu ako on, tmavé vlasy. Podľa jeho názoru vážil asi 90 kilogramov. Na otázku obhajcu uviedol, že počas konfliktu na miesto konfliktu neprišla iná osoba. Na ďalšiu otázku uviedol, že K. útočila na poškodeného takým spôsobom, že tohto udierala päťami, kopala ho. Údery smerovali do tváre, kopance do brucha, do chrbta. Na otázku samosudcu uviedol, že vrátnika Y.U tam nevidel, údajne mal konflikt sledovať. Na otázku samosudcu, prečo obžalovaný necíti zodpovednosť za ublíženie na zdraví poškodeného uviedol, že poškodeného udrel jedenkrát do tváre, jedenkrát tohto kopol. Nemyslí si, že vzhľadom na to, jeho pričinením mohol mať také zranenia, ako boli zistené u neho. Na otázku samosudcu uviedol, že poškodeného netrafil do ramena. Na ďalšiu otázku, kto teda spôsobil podľa názoru obžalovaného 9 týždňové narušenie obvyklého spôsobu života poškodeného uviedol, že niekoľko dní potom ako poškodený išiel do nemocnice bol na lyžovačke s jeho sestrou. Z tohto titulu 9 týždňové liečenia sa mu zdá byť dlhé. Nevie sa vyjadriť, kto mohol spôsobiť poškodenému pomliaždenie pravého ramena. Je pravdou, že po konflikte u nich doma spala K. L.. Už si nepamätá či sa rozprávali neskôr o konflikte. Svedkyňa P. J. je jeho matka.

Svedok H. L., okrem iného uviedol, že v tú noc boli na štefanskej zábave. Počas konfliktu bol napadnutý ako prvý on. Keď odchádzali zo zábavy, čakali na auto. Keď nastupoval do auta, napadol ho E. L.. Dostal úder do spánku. Potom si už nespomína na ďalší priebeh udalosti. V čase, keď sa odohral samotný skutok už nebol prítomný na mieste. E. L. ho napadol z dôvodu, že H. J. bola jeho bývalá priateľka. Podľa jeho názoru E. v tomto smere nijako neprovokoval. Nie je pravdou, že by bol volal H. J. do auta. Nedá sa povedať, že by boli na zábave všetci spoločne, na zábave sa stretli. Je pravdou, že neskôr sa rozprávali doma so sestrou K., prečo sa to vlastne stalo, nerozprávali sa však konkrétne o priebehu konfliktu ako prebiehal ďalej. K. len tvrdila, že poškodený potom začal všetkých biť. Nespomína si už na detaily. Sestra tvrdila, že sa len bránila. Na otázku prokurátora uviedol, že následne sa nerozprával s poškodeným o priebehu konfliktu. Na otázku obhajcu uviedol, že v čase skutku H. J. mala chodiť s poškodeným. Na diskotéke, na zábave nemal konflikt s poškodeným. Nevie si spomenúť, čo konkrétne pil na zábave, prípadne, čo a koľko pila sestra K..

Svedkyňa K. L., okrem iného uviedla, že vzhľadom na odstup času si veľmi nespomína na priebeh skutku. Spomína si len, že poškodený začal bezdôvodne vystrájať, každého napádať. Spomína si, že ona skončila na obrubníku. Bolo to potom, čo bola udretá poškodeným. Konflikt vznikol, keď išli z diskotéky, začalo to pre J.. Poškodený začal všetkých napádať. Prvého napadol jej brata, potom začal napádať aj ich ďalších. Ich ďalších začal napádať po odchode jej brata H. L.. Od poškodeného dostala úder zovretou päťou do tváre, bolelo ju to dva týždne, skončila na obrubníku. Poriadne si nepamätá spôsob akým napádal J.. Spomína si ako H. J. stála nad ňou, mala krvavý nos. Na otázku prokurátora, čo potom robila následne uviedla, že sedela na zemi, potom nevie čo už bolo. Na otázku či sa nejakým spôsobom do konfliktu zapájala uviedla, že asi áno, keď ju zdvihla H. už mal konflikt obžalovaný s poškodeným. Na detaily konfliktu si nepamätá. Predpokladá, že je začal napádať poškodený, tak sa bránila. Má pocit, že obžalovaného s poškodeným rozdeľovali spolu s H.. Poškodeného nenapadla, ona bola napadnutá poškodeným. Na žiadne kopance z jej strany si nepamätá. Pripúšťa, že v rámci obrany mohla dať facku poškodenému. Nepamätá si či niekto kopal poškodeného na zemi. Na otázku prokurátora uviedla, že predpokladá, že po konflikte sa rozprávala doma s bratom o konflikte. Na otázku obhajcu akým spôsobom sa bránila útoku poškodeného uviedla, že si to nepamätá. Nepamätá si či poškodený potom utekal smerom ku vrátnici. Predpokladá, že konflikt vznikol pre žiarlivosť, brat mal kedysi vzťah s H. J., ktorá v čase skutku bola priateľka poškodeného. Je pravdou, že po konflikte išla

spať k J.. S ich matkou sa rozprávala po príchode k ním. Spomenula jej konflikt s poškodeným. Na otázku samosudcu, že matka J. tvrdila, že ona mala povedať, že zbila poškodeného a mala z toho radosť, svedkyňa uviedla, že pochybuje, že by to povedala. Má pocit, že z ich troch bola najmenej pod vplyvom alkoholu. Ešte chce uviesť, že počula, že J. to chceli „zhodiť“ na ňu.

Znalec MUDr. L., okrem iného uviedol, že zotrváva na záveroch znaleckého posudku č. 53/2016, ktorý vypracoval v tejto veci. Pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzal zo zdravotnej dokumentácie poškodeného, osobne tiež vyšetril poškodeného. K dispozícii mal aj vyšetrovací spis. Poškodený utrpel otras mozgu I. stupňa, mal pomliaždeniny a odreniny čela, mnohopočetné pomliaždenie tváre, pomliaždenie pravého ramena, pomliaždenie pravého lakťa a kolena. Podľa objektívneho nálezu prijímajúcich lekárov poranenia v oblasti hlavy vznikli údermi, išlo o údery rukou, päťou. Nedajú sa vylúčiť ani kopnutia. Pomliaždenie ramena, lakťa mohol vzniknúť pádom na zem. Určujúcim poranením z hľadiska doby liečenia bolo poranenie, pomliaždenie pravého ramena. Ťažko jednoznačne určiť mechanizmus vzniku pomliaždenia pravého ramena, mohlo to byť priamym úderom, kopnutím, nedá sa vylúčiť ani pád na tvrdú podložku. Zranenie vzniká pôsobením tvrdého predmetu, kopnutia, prípadne pádu na tvrdú podložku, na zem. Na otázku obhajcu uviedol, že podľa jeho názoru a zistení zranenia na tvári nemohli vzniknúť pádom na zem, jednalo sa o viac početné zranenia na rôznych miestach tváre. V zdravotnej dokumentácii neboli zachytené žiadne zranenia v zadnej časti tela. Na otázku samosudcu uviedol, že ťažké pomliaždenie pravého ramena môže vzniknúť aj jedným kopancom. V tomto konkrétnom prípade bola fixácia ramena 5 týždňov. V prípade takýchto zranení sa fixácia robí. Na otázku obžalovaného znalec uviedol, že v prípade fixácie pravého ramena on osobne by nelyžoval. Je pravdou, že existencia takéhoto typu zranenia sa nedá objektivizovať, nedá sa to zistiť ani röntgenom. Taktiež je možné, že poškodený nedodržiaval režim liečby pomliaždeného pravého ramena.

Svedok E. L., okrem iného uviedol, že vtedy išli partia zo zábavy, H. J. bola v tej dobe jeho priateľka. Jej bývalý priateľ H. L. jej navrhoval aby išla s ním autom. Je pravdou, že tomuto dal facku, mal preto problémy, vtedy na neho skončil obžalovaný, podľa nových skutočností bol napadnutý aj K. L.. Obžalovaný teraz tvrdí, že to nie je pravda. Spadol na zem, udel si ruku, zdvihol sa a išiel ďalej. Potom išli za ním a dokopali ho na zemi. Nespomína si odkedy požíval alkohol, možno mal 2 - 3 poháriky, možno pivo. Podľa jeho názoru veľa alkoholu nevypil, bol tam s priateľkou. Potom ležal 3 dni v nemocnici. Obžalovaný tam prišiel ospravedlniť sa mu, že ho nechcel tak zbiť. V tej dobe už polícia riešila konflikt. Na otázku prokurátora uviedol, že keď potom dobehol ku vrátnici Y.U, dostal ešte úder, nevie od koho. Potom, čo bola prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania, kde tento, okrem iného uviedol, že pri vrátnici bol dobehnutý obžalovaným, ten to ho zhodil na zem, zostal ležať na pravom boku; bolo poukázané na rozpory vo výpovediach, svedok uviedol, že ešte neukončil svoju výpoveď. Na zemi bol kopaný dvoma osobami, jedna ho kopala do hlavy, druhá do nôh. Nevie uviesť, kde bol kopaný obžalovaným a kde K. L.. Na otázku prokurátora, prečo v prípravnom konaní uviedol, že bol napadnutý len jednou osobou uviedol, že bol kopaný dvoma osobami. Spomína si, že potom týmto osobám dohovárať vrátnik, osoby odišli, potom zavolať políciu. V tej dobe pociťoval bolesti ramena, hlavy, lakťa. Utrpel zranenie pravého ramena, pri zmene počasia má s ním problém, utrpel tiež otras mozgu. Liečba pravého ramena spočívala vo fixácii tohto ramena. Trvalo to asi 10 dní. Na otázku prokurátora uviedol, že je pravdou, že v januári 2016 bol lyžovať, bol na lyžovačke, ale nelyžoval. Mal lyže na nohách, nelyžoval ale. Lyžovanie bola iniciatíva H. J., asi sa chceli kryť. Aj z tohto dôvodu sa už potom nestretávali. H. J. ho žiadala aby to nedával na súd, hovoril jej, že už to rieši polícia. Na otázku obhajcu uviedol, že pripúšťa, že počas zábavy mohol vypíť nejaký kalíštek vodky. Počas konfliktu nevidoval facku od L.. Na otázku obhajcu uviedol, že potom, čo napadol H. L., niekto na neho odzadu skočil, potom padol na lakeť. Na zem dopadol spoločne s obžalovaným, ruplo mu v ramene. Obžalovaný ho škrtil na zemi. Potom sa mu podarilo nejako vytrhnúť obžalovanému. Na otázku samosudcu, v ktorom momente vznikli zranenia pravého ramena uviedol, že hneď pri prvom páde. Na ďalšiu otázku uviedol, že kopance a údery utŕžil až pred vrátnicou Y.U. Na otázku samosudcu či dostal údery, kopance od obžalovaného a kedy uviedol, že po páde na zem bol dezorientovaný, nevedel od koho dostal údery, myslel si, že ich dostal od obžalovaného, ale sú na to svedkovia, že to bola L.. Bolo to v tej druhej fáze útoku. Na otázku ako si vysvetľuje skutočnosť, že bol napadnutý obžalovaným predpokladá, že si chcel zastať L.. Skutočnosť, že pred vrátnicou bol napadnutý L. sa dozvedel potom, čo sa malo pochváliť obžalovaného matke. Malo to byť ráno po zábave. Údajne mal dostať taký úder, že spadol na zem. Potom mal dostať aj kopance. Na otázku samosudcu, že či pri vrátnici bol napádaný obžalovaným, uviedol, že pri vrátnici mal byť udieraný dvoma osobami. Počas konfliktu evidoval vrátnika, preto išiel tým smerom. Nevie ale posúdiť z akej vzdialenosti vrátnik mohol vidieť konflikt. Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že popiera, že by svedka škrtil. V prvej časti konfliktu, je pravdou, že svedka udel, bol to len jeden úder.

Svedok Y. Y., okrem iného uviedol, že je možné že už pozabúdala na veľa vecí. V tej dobe pôsobil ako strážna služba na vrátnici, vo vzdialenosti 100 - 120 metrov videl kráčať smerom k podniku osoby. Obžalovaný s takou blondínou zostal stáť pri moste. Za poškodeným išlo nejaké dievča. Z účastníkov konfliktu v tej dobe poznal len poškodeného. Poškodený cúval smerom k vrátnici, L. išla za ním. Pri vrátnici L. udrela poškodeného. Tento spadol na zem, L. poškodeného začala kopať na zemi. Obžalovaný vôbec nebol pri vrátnici, stál pri tom moste. Na otázku prokurátora či videl aj predchádzajúci konflikt pri moste uviedol, že nie. No otázku prokurátora aby popísal akým spôsobom L. udrela poškodeného, či päšťou, prípadne mu dala facku uviedol, že to bol úder päšťou, padol po ňom na zem. Úder smeroval do oblasti tváre. Keď potom L. začala poškodeného kopať, vybehol z vrátnice. L. potom s útokom prestala. Je možné, že L. poškodeného kopla aj do tváre. Na otázku obhajcu uviedol, že iná osoba konflikt nevidela, na vrátnici bol sám, upresňuje výpoveď ešte tam niekto bol, bol to niekto od vodárov, bol na chodníku. Na otázku samosudcu uviedol, že obžalovaného vôbec nevidel útočiť na poškodeného. Stál vo vzdialenosti 60 - 70 metrov. Na ďalšiu otázku uviedol, že L. mala tmavé vlasy. Na otázku samosudcu uviedol, že priestor pred vrátnicou je osvetlený, taktiež priestor pri moste. Z vrátnice dovidí na vzdialenosť 500 metrov, až po hlavnú cestu.

Svedkyňa P. J., okrem iného uviedla, že po tom incidente prišli ráno všetci k ním domov. Prišla dcéra, syn - obžalovaný, taktiež L. táto sa chválila, že zbila poškodeného. Povedala že „takú som mu j....“, že padol na zem, ani sa nepohol“. Nič bližšie o konflikte nehovorila. Spomenula len, že tomu bol konflikt, dcéra chodila s poškodením, bol tam aj druhý chlapec, ktorý jej nadbiehal. Bol to H. L.. Údajne jeho sestra L., ktorá vzpierala, sa zastala svojho brata, ktorý sa nevie biť. Konflikt bol pre jej dcéru H.. Osobne nevidí dôvod, prečo by sa mal zapájať do konfliktu jej syn. Na otázku samosudcu uviedla, že sa dozvedela, že syn má nejaké problémy v súvislosti s touto bitkou, až keď mu prišlo rozhodnutie o trestnom stíhaní. V čase skutku poškodený bol asi 3 mesiace priateľ jej dcéry. Aj po skutku to ešte trvalo nejakú dobu, v januári boli lyžovať. V čase, keď ešte spolu chodili koncom januára, začiatkom februára chodievali hrať stolný tenis. Hrával ho aj poškodený.

Svedkyňa H. J., okrem iného uviedla, že pokiaľ sa týka toho, že jej brat, obžalovaný mal udrieť poškodeného, bolo to tak, že z tohto udrela L., videla to. Tento potom padol na zem. Keď vstával, vtedy si chytil to rameno. Obžalovaný tam vtedy ani nebol, dobehol tam potom, poškodeného maximálne kopol do zadnej časti tela. V tej dobe bola pri moste, ešte za nimi nebežala. Bolo to tak, že poškodený bežal, cestou sa stihol povyzliekať, L. bežala za ním. Potom ako poškodeného dobehla, udrela ho päšťou do tváre a tento padol na zem. Potom tam dobehol brat - obžalovaný a poškodeného kopol. Na otázku prokurátora uviedla, že tých úderov zo strany L. bolo viac, koľko ich bolo, nevie povedať. Konflikt začal tým spôsobom, že ona nastúpila do auta L. a poškodený žiaril. Predpokladal, že bola zavolaná L.. Poškodený zo žiarlivosti udrel do tváre L.. Do toho sa primiešala L.. Obžalovaný len pribehol, aby zabránil konfliktu. Poškodeného držal zozadu, nebil ho. Na otázku obhajcu uviedla, že konflikt musel vidieť vrátnik z Y.U. Na ďalšiu otázku uviedla, že asi dva týždne po konflikte bola s poškodeným cez víkend lyžovať. Taktiež boli potom hrať bowling, stolný tenis. Nemala pocit, že by to rameno poškodeného bolelo. Na otázku obhajcu uviedla, že konflikt L. s poškodeným videla na vzdialenosť 15 - 20 metrov. Na otázku uviedla, že už pri prvej časti konfliktu pri moste, došlo ku konfliktu medzi L. a poškodeným, poškodený udrel L.. L. chcela poškodeného biť, vtedy však zasiahol obžalovaný a poškodeného držal. Na otázku samosudcu uviedla, že pripúšťa možno jeden kopanec jej brata do zadnej časti tela poškodeného. Po návrate domov, išla s nimi aj v L., táto sa chválila bitkou jej matke, hovorila, že jej syn - obžalovaný sa nebil. Hovorila, že poškodeného zbila ona. Podľa jej názoru z tých zranení, ktoré boli zistené poškodenému, obžalovaný poškodenému mohol spôsobiť maximálne modriny na zadnej časti tela, stehne. Na otázku prokurátora uviedla, že keďže boli na diskotéka, obžalovaný mal obuté tenisky. Nevie to povedať na 100 %. Na druhý deň po skutku boli navštíviť poškodeného spolu s bratom v nemocnici. V nemocnici s ním hovorili na chodbe, vyšiel za nimi. Poškodený si vtedy viac menej nepamätal, čo sa stalo. Uvádza, že si nepamätá, kto ho udieral. Podľa jej názoru zveličoval zranenia. Spočiatku si sťažoval na bolesti pravého ramena.

Na čísle listu 58 - 59 sa nachádza konfrontácia medzi obžalovaným a poškodeným v prípravnom konaní dňa 15.12.2016. V rámci tejto konfrontácie poškodený, okrem iného uviedol, že v čase keď dal L. facku, skončil po ňom obžalovaný odzadu, začal ho ťahať, vytrhol sa mu, stiahol zo seba bundu, mikinu aj tričko, obžalovaný ho zhodil na zem, potom na ňom ležal. Následne ho začala bolieť pravá ruka v ramene, vtedy utrpel zranenie pravej ruky. Obžalovaný ho držal zozadu rukou pod krkom, búchal po zemi, že nevládze dýchať. Potom ho odtiahla H.. Obžalovaný sa po ňom ešte raz rozbehol, bolo to kúsok od vrátnice, vtedy dostal ranu do hlavy od obžalovaného, po tomto už nevnímal, dostal údery do hlavy aj do chrbta, hlavu mal pritlačenú o asfalt, nevie presne, kto ho kopal, obžalovaný mu držal hlavu, dva krát ho kopol kolenami do hlavy. H. J. hovorila, že bol kopaný aj L., že sa jej k tomu priznala. Obžalovaný v

rámci konfrontácie, okrem iného uviedol, že do konfliktu sa zapojil až potom, čo sa poškodený šklbal s L., chytil poškodeného za bundu dal mu facku, L. sa zdvihla, prišla k ním, poškodeného udrela pästou do tváre, možno viackrát, potom sa poškodený vytrhol, začal bežať ku vrátnici, L. ho dobehla, udrela ho opäť do hlavy, potom padol na zem, vtedy ho tam kopala, potom prišiel on, poškodeného jeden krát kopol do zadku. Poškodený v reakcii na tvrdenie obžalovaného uviedol, že trvá na tom že obžalovaný ho pri moste zvalil na zem, nie si je istý či ho sotil, potom sa na neho zvalil, alebo ho chytil odzadu pod krk a zvalil na zem. Rozhodne v dôsledku jeho konania spadol na zem, vtedy si poranil rameno, určite ho držal a škrtil na zemi.

Na čísle listu 143 sa nachádza konfrontácia medzi obžalovaným a svedkyňou L. zo dňa 27.08.2018. V rámci tejto konfrontácie obžalovaný, okrem iného uviedol, že pre odstup času si už presne nespomína na incident do takej miery aby vedel presne povedať ako prebiehal. Pridržiava sa výpovede obvineného a vykonanej konfrontácie s poškodeným. Svedkyňa L. uviedla, že už si presne nespomína na detaily incidentu, už si to presne nepamätá, nehovorila by celkom pravdu, keby incident začala teraz popisovať. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Partizánske č. 2T 5/2017 vyplýva, že rozsudkom zo dňa 08.03.2017, právoplatným dňa 08.03.2017 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, podmienene odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov, taktiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 rokov a ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

Po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní dospel súd k záveru, že nebolo jednoznačne preukázané, prinajmenšom existujú výrazné pochybnosti či sa obžalovaný dopustil voči poškodenému prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, či poškodenému úmyselne ublížil na zdraví a spôsobil mu ťažkú ujmu na zdraví. Podľa názoru súdu vzhľadom na vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní je možné ustáliť, je preukázané, že obžalovaný naplnil zákonné znaky prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a to na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Podľa názoru súdu na základe vykonaných dôkazov je možné ustáliť záver, že obžalovaný sa zapojil do prebiehajúceho incidentu medzi viacerými zúčastnenými osobami prítomnými na mieste incidentu (E. L., H. L., K. L.), mal úmysel tento incident prerušiť, avšak počas incidentu udrel zovretou pästou poškodeného E. L. do oblasti tváre a následne počas pokračujúceho konfliktu tohto minimálne jeden krát kopol do zadnej časti tela. Podľa názoru súdu nebolo preukázané, že tento by opakovane kopal poškodeného do zadnej časti tela, bol preukázaný len jeden jeho kopanec do zadnej časti tela a predovšetkým nebolo preukázané, najmä vzhľadom na skutočnosť že na poškodeného útočili viaceré osoby okrem obžalovaného, že to bol konkrétne obžalovaný, ktorý spôsobil poškodenému otras mozgu I. stupňa, pomliaždenie a odreniny čela, mnohopočetné pomliaždenie tváre, pomliaždenie pravého ramena, lakťa a kolena. Určujúcim poranením, ktoré spôsobilo u poškodeného dobu liečby a narušenie obvyklého spôsobu života v trvaní 63 dní bolo podľa záverov znaleckého posudku MUDr. L. a tiež jeho výpovede na hlavnom pojednávaní pomliaždenie pravého ramena. V tomto smere treba poukázať na tú časť výpovede znalca MUDr. L. na hlavnom pojednávaní, kde sa vyjadril k mechanizmu vzniku pomliaždenia pravého ramena. Uviedol, že toto mohlo vzniknúť priamym úderom, kopnutím, pričom sa nedá vylúčiť ani pád na tvrdú podložku. Zranenie vzniká pôsobením tvrdého predmetu, kopnutím, prípadne pádom na tvrdú podložku, na zem. Vzhľadom na skutočnosť že minimálne jedným spôsobom, ktorý popísal znalec MUDr. L. ako možný mechanizmus vzniku zranenia pomliaždenia pravého ramena, na poškodeného útočili viaceré osoby (obžalovaný, H. L., K. L.), podľa názoru súdu, napriek k vyjadreniu poškodeného, že uvedené zranenie mu spôsobil obžalovaný, keďže pociťoval bolesť pravého ramena po páde s obžalovaným na zem, nie je bezpochyby preukázané, že toto zranenie bolo spôsobené poškodenému v tejto fáze konfliktu, nie je vylúčené, že zranenie bolo spôsobené v ďalšej časti konfliktu, niektorou z iných osôb zúčastnených na konflikte. Samozrejme pri rozhodovaní súdu, pri úprave skutku a ustálení trestnej zodpovednosti obžalovaného len za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd zohľadnil aj ďalšie skutočnosti, ktoré boli zistené v trestnom konaní, predovšetkým na hlavnom pojednávaní. Predovšetkým súd musel zohľadniť skutočnosť že obžaloba v tejto veci, za skutok z 27.12.2015, bola podaná na súd až 11.04.2019, teda s odstupom takmer 3,5 roka. Prípravné konanie bolo pomerne dlhé, po takom časovom odstupe si účastníci konfliktu, na priebeh konfliktu už nepamätali podrobne, navyše počas konfliktu boli prakticky všetci účastníci konfliktu pod vplyvom alkoholu, keďže predtým sa zúčastnili zábavy. Z týchto dôvodov ich výpovede na hlavnom pojednávaní boli často v rozpore aj s ich výpoveďami oproti prípravnému konaniu, keďže na priebeh konfliktu si účastníci konfliktu už veľmi nepamätali. Je

možné však ustáliť záver, že priebeh konfliktu mal dve časti, prvá časť konfliktu prebiehala pri moste, bolo to potom, čo poškodený zo žiarlivosti napadol H. L., v reakcii na to bol poškodený napadnutým obžalovaným ale aj K. L. a následne sa konflikt presunul ku vrátnici podniku Y.. V tejto súvislosti treba zvýrazniť výpoveď svedka Y. na hlavnom pojednávaní, ktorý uviedol, že obžalovaný s takou blondínou (H. J.) zostal stáť pri moste a nezúčastnil sa časti konfliktu pri vrátnici, obžalovaný vôbec nebol pri vrátnici. Tento svedok pritom uviedol, že z účastníkov konfliktu poznal len poškodeného. K priebehu konfliktu pri vrátnici uviedol, že poškodený cúval smerom k vrátnici, L. išla za ním, pri vrátnici poškodeného udrela, tento spadol na zem, L. začala kopať poškodeného na zemi. Tento svedok nevidel prvú časť konfliktu pri moste. Podľa výpovede ďalšej účastníčky konfliktu L., táto sa síce nevedela podrobnejšie vyjadriť k priebehu konfliktu, pripustila, že sa nejakým spôsobom zapojila do konfliktu, na detaily konfliktu s poškodeným si nepamätá, tento ju začal napádať tak sa bránila. Pripustila, že v rámci obrany mohla dať poškodenému facku. V súvislosti s ustálením trestnej zodpovednosti, rozsahu trestnej zodpovednosti obžalovaného treba samozrejme zvýrazniť aj niektoré skutočnosti, ktoré uviedol vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní poškodený E. L.. Tento okrem iného uviedol, že keď dobehol ku vrátnici Y.U, dostal ešte úder, nevie však od koho. Na zemi bol kopami dvoma osobami, nevie kam bol kopaný obžalovaným a kam L.. Na rozdiel od prípravného konania v súvislosti s konfliktom pri vrátnici uviedol, že bol napadnutý dvomi osobami. Na otázku samosudcu ku konfliktu pred vrátnicou uviedol, že po páde na zem bol dezorientovaný, nevedel od koho dostal údery, myslel si, že ich dostal od obžalovaného, sú však svedkovia, že to bola L.. Toto sa dozvedel potom, čo sa táto mala pochváliť matke obžalovaného. Taktiež treba zvýrazniť časť výpovede svedkyne H. J., kde táto uviedla, že videla, že poškodený po údere L. padol na zem, keď vstával chytil si to rameno, vtedy tam ani obžalovaný nebol, dobehol tam neskôr, poškodeného maximálne kopol do zadnej časti tela. Všetky konštatované skutočnosti viedli súd k tomu, že obžalovaného súd uznal vinným len z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a nie aj za prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona. Obžalovaný, ako vyplýva z registra trestov, bol doteraz trikrát súdne trestaný, v dvoch prípadoch sa naňho hľadí ako keby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený vyššie konštatovaným rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. 2T 5/2017 zo dňa 08.03.2017, právoplatný dňa 08.03.2017. Podľa výpisu z evidencie priestupkov, v období od 25.10.2016 do 14.03. 2019, bol postihnutý za dva priestupky v oblasti dopravy. Správa z miesta bydliska bližšie skutočnosti o obžalovanom neuvádza. Pri ukladaní trestu sa súd riadil ustanovením § 34 ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Berúc do úvahy tieto skutočnosti rozhodujúce pri určovaní druhu trestu a jeho výmery a tiež berúc do úvahy skutočnosť že trestnú činnosť ktorá je predmetom tohto rozsudku obžalovaný spáchal dňa 27.12.2015, teda skôr ako vo veci Okresného súdu Partizánske č. 2T 5/2017 bol dňa 08.03.2017 vyhlásený odsudzujúci rozsudok, prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona; súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody, pričom pri výmere zohľadnil, že v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona bola zvýšená dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a zároveň uložil obžalovanému prísnejší trest odňatia slobody aký mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. 2T 5/2017 zo dňa 08.03.2017. Súd považuje za primeraný a dostatočne vystihujúci spoločenskú nebezpečnosť konania obžalovaného súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, podmienene odložený na skúšobnú dobu 36 mesiacov. Keďže obžalovanému bol uložený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. 2T 5/2017 zo dňa 08.03.2017 aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 rokov, súd uložil obžalovanému aj súhrnný trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 6 rokov. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výroky o trestoch, ktoré boli uložené obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. 2T 5/2017 zo dňa 08.03.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.03.2017 ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný nebol uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, súd podľa § 288 ods. 1 Trestnom poriadku poškodené subjekty, ktoré v súvislosti so zraneniami a liečením poškodeného, uplatnili nárok na náhradu škody; s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trenčíne.